

การจัดทำผลงาน/นวัตกรรมถอดบทเรียน (Best Practice)
ชื่อผลงาน การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนด้านอาชีพสู่ความเป็นเลิศ
โดยใช้หลักสูตรอาชีพพระยะสันฐานสมรรถนะ

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสมัคร นำสงค์
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนโคกคอนวิทยาคม

โรงเรียนโคกคอนวิทยาคม
อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21

แบบนำเสนอ Best Practice

☐ ผู้บริหาร

☒ ครู

การจัดทำผลงาน/นวัตกรรมถอดบทเรียน (Best Practice)

ชื่อผลงาน การพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนด้านอาชีพสู่ความเป็นเลิศโดยใช้หลักสูตรอาชีพพระยาสัน
ฐานสมรรถนะ

สอดคล้องกับคุณลักษณะ

- ☒ มีทักษะกระบวนการคิด
- ☒ ซื่อสัตย์สุจริต
- ☒ มีวินัย
- ☒ อยู่อย่างพอเพียง
- ☒ มีจิตสาธารณะ

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสาวศร นาสงค์

โรงเรียน/หน่วยงาน โศกคอนวิทยาคม อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑

โทรศัพท์ – โทรสาร ๐๔๒ ๔๔๓ ๐๗๐

โทรศัพท์มือถือ ๐๘๗ ๘๖๓๖๙๖๑

e-mail popopo๒๕๑๓@outlook.co.th

๑. ความสำคัญของผลงาน/นวัตกรรมถอดบทเรียน (Best Practice)

๑.๑ เหตุผลที่เกิดแรงบันดาลใจ ความจำเป็น ปัญหาหรือความต้องการที่จะทำผลงาน/นวัตกรรม
บทบัญญัติด้านการศึกษารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา
๕๔ วรรคสี่ “การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้
ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ”

มีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ อธิบายว่า คนที่มีวินัยและมีความสำนึกใน
ความรับผิดชอบต่อสังคมได้จากในวงราชการไม่ว่าจะมอบหน้าที่หรือภารกิจใดให้คนเหล่านั้นปฏิบัติก็จะ
สามารถเติบโตและเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ แตกต่างจากผู้ที่ไม่มีความสำนึกใน
ความรับผิดชอบต่อสังคม ทำให้มีผู้อุปถัมภ์ค้ำชู ก็ไม่ประสบความสำเร็จและไม่เจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ หรือ
คนที่เก่งและมีความฉลาด หากไม่มีวินัย ไม่สำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นคนดี
ได้ เพราะสามารถใช้ความเก่ง และความฉลาดของตัวเองก่อให้เกิดความเดือดร้อนและความเสียหาย
ให้แก่ประเทศชาติได้มากกว่าคนธรรมดาทั่วไป

ส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องวิชาการ คือ “สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน” ซึ่งมีความมุ่งหมายต้องการเน้นว่า ไม่สามารถบังคับให้เด็กเรียนวิชาการเหมือนกันทุกคน แต่ต้องเป็นการเรียนตามความชอบ และความถนัดของเด็ก เพราะเด็กแต่ละคนมีความเก่งแต่ละด้านไม่เหมือนกัน เช่น บางคนเก่งด้านศิลปะหรือการวาดรูป ก็สามารถประกอบอาชีพจนร่ำรวยและสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองและประเทศชาติได้ ดังกรณีตัวอย่างของแวนโก๊ะและบิกัสโซ เป็นต้น จึงไม่มีความจำเป็นต้องบังคับให้เด็กเรียนเก่งวิชาฟิสิกส์ เคมี หรือคณิตศาสตร์เหมือนกันทั้งหมดประเทศ แต่ให้เด็กเลือกเรียนตามความถนัดของตนเอง ใครถนัดด้านไหนควรส่งเสริมด้านนั้น บางคนเรียนตามความต้องการของพ่อแม่ ไม่ได้เลือกเรียนตามสาขาที่ตนเองถนัด เมื่อจบออกมาก็เลือกประกอบอาชีพอื่นที่ไม่ได้เรียนมา เช่น พ่อค้า เจ้าของร้านอาหาร หรือนักร้อง เป็นต้น จึงเป็นการลงทุนการศึกษาที่ได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่า เสียทั้งเงินและเวลาเพื่อที่จะสร้างเด็กให้จบปริญญาตรีในสาขาที่ไม่ใช่ความถนัดและความชอบของตนเอง แต่เลือกเรียนตามค่านิยมของสังคมที่ผิด เพราะสังคมทำให้เกิดความรู้สึกว่าต้องเรียนสาขาที่สามารถเชิดหน้าชูตาพ่อแม่ แต่สุดท้ายกลับสร้างความผิดหวังให้พ่อแม่

น้อมนำศาสตร์พระราชาสู่การปฏิบัติ พระราโชบายของในหลวงรัชกาลที่ ๑๐ การศึกษาต้องมุ่งสร้างพื้นฐานให้แก่ผู้เรียน ๔ ด้าน

๑. มีทัศนคติที่ถูกต้องต่อบ้านเมือง

๑. ความรู้ความเข้าใจต่อชาติบ้านเมือง
๒. ยึดมั่นในศาสนา
๓. มั่นคงในสถาบันพระมหากษัตริย์
๔. มีความเอื้ออาทรต่อครอบครัวและชุมชนของตน

๒. มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง – มีคุณธรรม

๑. รู้จักแยกแยะสิ่งที่ดี – ชอบ / ชั่ว – ตี
๒. ปฏิบัติแต่สิ่งที่ชอบสิ่งที่ดีงาม
๓. ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่ไม่ดี
๔. ช่วยกันสร้างคนดีให้แกบ้านเมือง

๓. มีงานทำ – มีอาชีพ

๑. การเลี้ยงลูกหลานในครอบครัวหรือการฝึกฝนอบรมในสถานศึกษาต้องมุ่งให้เด็กและเยาวชน รักงาน สู้งาน ทำงานจนสำเร็จ
๒. การฝึกฝนอบรมทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทำงานเป็นและมีงานทำในที่สุด
๓. ต้องสนับสนุนผู้สำเร็จหลักสูตรมีอาชีพ มีงานทำ จนสามารถเลี้ยงตัวเองและครอบครัว

๔. เป็นพลเมืองดี

๑. การเป็นพลเมืองดี เป็นหน้าที่ของทุกคน
๒. ครอบครัว – สถานศึกษาและสถานประกอบการ ต้องส่งเสริมให้ทุกคนมีโอกาสทำหน้าที่เป็นพลเมืองดี
๓. การเป็นพลเมืองดีคือ “เห็นอะไรที่จะทำเพื่อบ้านเมืองได้ก็ต้องทำ” เช่น งานอาสาสมัครงานบำเพ็ญประโยชน์ งานสาธารณกุศล ให้ทำด้วยความมีน้ำใจและเอื้ออาทร

โครงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำในศตวรรษที่ ๒๑ เป็นโครงการที่สนองนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ภายใต้วิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” การสนองนโยบายดังกล่าวทำให้สถานศึกษาได้ปรับหลักสูตรสถานศึกษาให้มีแผนการเรียนและรายวิชาเพิ่มเติมให้รองรับสมรรถนะทางสาขาวิชา และสาขาวิชาชีพ

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนจึงได้ปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาเพิ่มเติมให้รองรับสมรรถนะทางสาขาวิชา และสาขาวิชาชีพ ผู้พัฒนาจึงได้จัดทำหลักสูตรอาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะขึ้น

๑.๒ แนวคิด หลักการสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลงานหรือนวัตกรรม สามารถอ้างอิงถึงแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบ วิธีการ ฯลฯ ที่นำมาใช้ในการออกแบบผลงานหรือนวัตกรรม

หลักสูตรอาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะ วิชา ขนมห่อหุ้มเพื่ออาชีพ รหัสวิชา ๓๐๒๒๙ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ใช้แนวคิด หลักการ เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนด้านอาชีพสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยกระบวนการ QSCCS ดังนี้

นนทลี พรธาดาวิทย์ (๒๕๕๙ : ๑๙-๒๑) กล่าวถึง Active Learning ว่า เป็นวิธีการที่ผู้สอนสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เช่น เตรียมตัวอย่างภาพ วีดิทัศน์ และวิธีดำเนินการ เมื่อผู้เรียนดำเนินกิจกรรมจะเกิดแนวคิดและสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเองจากความรู้เดิมที่มีอยู่ โดยผู้เรียนทำกิจกรรมในระหว่างเวลาเรียน เช่น การอภิปราย การปฏิบัติ การตอบคำถาม การอ่าน ซึ่งผู้เรียนต้องศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ก่อนเข้าชั้นเรียน ดังนั้นต้องเป็นผู้รู้และเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่ทันสมัย รู้กระบวนการที่จะพัฒนาวิธีการเรียนรู้ และใช้วิธีการเพื่อจะถ่ายทอดเนื้อหา สร้างมาตรฐานการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียน เป็นผู้ให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวกในชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และมีการสะท้อนผลการสอนเพื่อปรับปรุง

นนทลี พรธาดาวิทย์ (๒๕๕๙ : ๒๖-๒๗) สรุปว่า ลักษณะของ Active Learning จึงเป็นการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตน (Transformative Learning) เกิดภาวะผู้นำ มีทักษะในการนำ การเปลี่ยนแปลง (Change Agent) เน้นพัฒนาทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต เน้นเนื้อหาการบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง ภายใต้กิจกรรม วิธีการ และกระบวนการที่หลากหลาย สนุกสนานและกระตือรือร้น มีชีวิตชีวาไม่น่าเบื่อ โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ มีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง และได้ฝึกทักษะการคิดระดับสูง ผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีแรงบันดาลใจให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งผลลัพธ์ที่ผู้เรียนได้รับ คือ เกิดทักษะการเรียนรู้ และทักษะการดำรงชีวิตอย่างถาวร

การจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ด้วยกระบวนการ QSCCS ดังนี้

ขั้นที่ ๑ Q (Learning to Question) เรียนรู้ด้วยการตั้งคำถาม เช่น ตั้งประเด็นคำถาม สมมติฐาน ปัญหาในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ ๒ S (Learning to Search) เรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ เช่น สืบค้นความรู้ รวบรวมข้อมูล จัดกระทำข้อมูล แปลงข้อมูลเป็นภาษาคณิตศาสตร์ วางแผนแก้ปัญหา

ขั้นที่ ๓ C (Learning to Construct) เรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ เช่น สรุปองค์ความรู้ สร้างทางเลือก การนำไปใช้ ทบทวนประเมิน ข้อสรุปการแก้ปัญหา

ขั้นที่ ๔ C (Learning to Communication) เรียนรู้เพื่อการสื่อสาร เช่น สื่อสารนำเสนอ การนำความรู้ไปใช้ให้เกิดผลด้วยวิธีต่างๆ

ขั้นที่ ๕ S (Learning to Serve) เรียนรู้เพื่อตอบแทนสังคม เช่น นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเอง บริการโรงเรียนและสังคม

๒. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของผลงาน/นวัตกรรมถอดบทเรียน (Best Practice)

๒.๑ วัตถุประสงค์

๒.๑.๑ เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา รายวิชาเพิ่มเติม วิชา ขนมเพื่ออาชีพ รหัสวิชา ง๓๐๒๒๙ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ เป็นหลักสูตรอาชีพพระยะสั้นฐานสมรรถนะ

๒.๑.๒ เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนด้านอาชีพสู่ความเป็นเลิศ

๒.๒ เป้าหมาย

๒.๒.๑ เชิงปริมาณ

๑) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ที่เรียนรายวิชา ขนมเพื่ออาชีพ จำนวน ๕๒ คน

๒.๒.๒ เชิงคุณภาพ

๑) นักเรียนมีทักษะความรู้ และสมรรถนะอาชีพ ที่ตนเองสนใจและพัฒนาต่อยอดเป็น อาชีพในอนาคต

๓. กระบวนการผลิตผลงานหรือขั้นตอนการดำเนินงาน

๓.๑ กระบวนการจัดทำหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้นฐานสมรรถนะ โดยใช้กระบวนการ PLC มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นวางแผน P (Plan)

- ๑) ศึกษา/วิเคราะห์หลักสูตรและศักยภาพของโรงเรียน
- ๒) ศึกษา/วิเคราะห์กรอบงานของเขตพื้นที่
- ๓) ศึกษา / วิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของท้องถิ่นและนักเรียน
- ๔) กำหนดรายวิชาเพิ่มเติม ที่เกี่ยวกับงานอาชีพของโรงเรียนที่ผ่านการศึกษาและ วิเคราะห์ร่วมกันแล้ว

ขั้นปฏิบัติ D (Do)

- ๑) จัดทำคำอธิบายรายวิชาชีพพระยะสั้นฐานสมรรถนะ
- ๒) จัดทำโครงสร้างรายวิชา
- ๓) ออกแบบหน่วยการเรียนรู้
- ๔) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตรวจสอบ C (Check)

๑) ใช้กระบวนการกลุ่ม PLC กับเพื่อนครูจำนวน ๘ คนตรวจสอบ ความถูกต้อง และสะท้อนคิดร่วมกัน ก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปสู่ห้องเรียน

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม A (Action)

- ๑) นำผลการสะท้อนคิดของกลุ่ม PLC มาปรับปรุงและพัฒนา
- ๒) นำแผนการจัดการเรียนรู้สู่ห้องเรียน
- ๓) กลุ่ม PLC เข้าสังเกตการสอน/สะท้อนคิด ๓ วงรอบ

๔) นำผลสะท้อนคิดปรับปรุงพัฒนาในแต่ละวงรอบ

๓.๒ กระบวนการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนด้านอาชีพ สู่ความเป็นเลิศโดยใช้หลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้นฐานสมรรถนะ

๑) จัดการเรียนรู้ตามคำอธิบายรายวิชา ขนมเพื่ออาชีพ รหัสวิชา ง ๓๐๒๒๙
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ซึ่งเป็นหลักสูตรอาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะ จำนวน ๔ หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่
หน่วยที่ ๑ เรื่อง สำรวจรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขนมเพื่ออาชีพ
หน่วยที่ ๒ เรื่อง ขนมเพื่ออาชีพ
หน่วยที่ ๓ เรื่อง ธุรกิจพอเพียง (Business Model Canvas)
หน่วยที่ ๔ เรื่อง โครงการขนมเพื่ออาชีพ

๒) ใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยใช้กระบวนการ QSCCS
ในการพัฒนาผู้เรียน ดังนี้

ขั้นที่ ๑ Q (Learning to Question) เรียนรู้ด้วยการตั้งคำถาม เช่น ตั้งประเด็นคำถาม
สมมติฐาน ปัญหาในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ ๒ S (Learning to Search) เรียนรู้แสวงหาสารสนเทศ เช่น สืบค้นความรู้ รวบรวม
ข้อมูล จัดกระทำข้อมูล แปลงข้อมูลเป็นภาษาคณิตศาสตร์ วางแผนแก้ปัญหา

ขั้นที่ ๓ C (Learning to Construct) เรียนรู้เพื่อสร้างองค์ความรู้ เช่น สร้างองค์ความรู้ สร้าง
ทางเลือก การนำไปใช้ ทบทวนประเมิน ข้อเสนอแนะแก้ปัญหา

ขั้นที่ ๔ C (Learning to Communication) เรียนรู้เพื่อการสื่อสาร เช่น สื่อสารนำเสนอ
การนำความรู้ไปใช้ให้เหตุผลด้วยวิธีต่างๆ

ขั้นที่ ๕ S (Learning to Serve) เรียนรู้เพื่อตอบสนองสังคม เช่น นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อ
ตนเอง บริการโรงเรียนและสังคม

๓.๓ การขึ้นประเมินผลและปรับปรุงพัฒนาผู้เรียน

การวัดประเมินผลผู้เรียน เพื่อให้เกิดสมรรถนะตามมาตรฐานสมรรถนะ ที่กำหนดมีแนวทาง
ดังนี้

๑) แจกกรอบสมรรถนะแต่ละสมรรถนะ ให้ผู้เรียนทราบว่า หน่วยสมรรถนะชื่อหน่วยอะไร
สมรรถนะย่อยซึ่งเป็นภาระงานย่อย (Task) ที่ประกอบขึ้นภายใต้งานในหน่วยสมรรถนะนั้น ๆ
ผู้เรียนจะต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะผ่านเกณฑ์การปฏิบัติ

๒) การเรียนรู้ในหน่วยสมรรถนะอาชีพ เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ ฝึกซ้ำ ย้ำทวน จน
เกิดทักษะ ผ่านใบงาน ใบความรู้ และการลงมือปฏิบัติจริง การปฏิบัติผ่านเกณฑ์ของสมรรถนะ จึงถือว่า
ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเกณฑ์การปฏิบัติเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังจากผู้เรียนเมื่อเรียนจบหลักสูตร
สมรรถนะนั้น ๆ ซึ่งเป็นถือเป็นระดับพฤติกรรม การปฏิบัติงานตามทักษะการจัดการ (Task Management
Skills) ทักษะการคาดการณ์ อุปสรรคและปัญหา (Contingency Skill) และทักษะบทบาททางสังคม และ
ความรับผิดชอบ กับกระบวนการทำงานเกี่ยวข้องกับบุคคล และสภาพสิ่งแวดล้อม (Job/Role
Environment) และเป็นระดับพฤติกรรมด้านความรู้ รวมถึงระดับพฤติกรรมด้านคุณลักษณะนิสัยการ
ทำงานตามธรรมชาติของลักษณะงานอาชีพ

๓) ให้ผู้เรียนได้พัฒนาสมรรถนะ โดยการฝึกซ้ำ ย้ำทวน และพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อการ
จำหน่ายอย่างมีคุณภาพ และจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในรูปแบบโครงการ

๔. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

๔.๑ ผลต่อนักเรียน

๔.๑.๑. นักเรียนมีทักษะด้านอาชีพโดยได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง สามารถนำความรู้ด้านอาชีพไปประยุกต์ใช้ชีวิตจริงได้ และต่อยอดเป็นอาชีพสู่ธุรกิจพอเพียง เกิดรายได้ระหว่างเรียน เกิดความภาคภูมิใจ ทำให้การเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น

๔.๑.๒. นักเรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการคิดด้านต่างๆ โดยเฉพาะทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ การคิดเชิงวิทยาศาสตร์ คิดเชิงเหตุผล คิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อประยุกต์การทำงานของนักเรียนให้สำเร็จ

๔.๑.๓. นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม มีผู้นำและผู้ตาม เรียนรู้บทบาทการทำงานโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม ทำให้สามารถนำไปปรับใช้กับการอยู่ร่วมกันในสังคมให้มีความสุขและเกิดทักษะการแสวงหาความรู้จากข้อมูลข่าวสาร แหล่งเรียนรู้ ทั้งด้านการศึกษา ส่วนตัว สังคม อันเป็นพื้นฐานในด้านการศึกษาและการดำรงชีวิต การทำงานได้

๔.๒ ผลต่อสถานศึกษา

๔.๒.๑. สถานศึกษามีหลักสูตรหลักสูตรวิชาชีพพระยาสันฐานสมรรถนะในการพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน และตรงกับความสนใจของผู้เรียน

๔.๒.๒. ครูผู้สอนได้พัฒนางานด้านการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

๔.๓ ผลต่อชุมชน

ผลการเรียนรู้หน่วยสมรรถนะอาชีพ เมื่อนักเรียนเกิดสมรรถนะด้านอาชีพ ทำให้นักเรียนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพของครอบครัวและชุมชน รู้จักการทำงานช่วยแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง

๕.ปัจจัยความสำเร็จ

ปัจจัย	ความสำเร็จ
ความพร้อมของผู้เรียน	นักเรียนมีความสนใจใฝ่รู้ หมั่นฝึกปฏิบัติ ฝึกซ้ำ ย้ำทวนบ่อย ๆ ทำให้ผลงานมีความสมบูรณ์ และสามารถจำหน่ายทำให้เกิดเป็นรายได้
ความทุ่มเทของครู	ครูผู้สอนมีเวลามากพอที่จะดูแลเอาใจใส่นักเรียนทั้งในชั่วโมงเรียนและนอกชั่วโมงเรียน และนักเรียนสามารถมาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำงานได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมาทำชิ้นงานเพื่อจำหน่ายได้ในเวลาหยุดเสาร์ – อาทิตย์
การให้การสนับสนุนของโรงเรียน	มีการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณบางส่วน

๖. บทเรียนที่ได้รับ

๑) ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะด้านอาชีพ ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

๒) ครูต้องให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิดทุกขั้นตอน ต้องมีการวางแผนงานที่ดี บทเรียนจะสนุกสนานสนใจและครูต้องจัดห้องเรียนให้มีความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้

๓) ที่สำคัญนักเรียนและครูต้องทุ่มเทเสียสละ เพราะกว่าสมรรถนะอาชีพแต่ละสมรรถนะจะเกิด มีต้นทุนผลผลิตค่อนข้างมากในแต่ละสมรรถนะ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนของวัตถุดิบ ต้นทุนของเวลา

๔) ผู้เรียน ต้องมีวินัย ความรับผิดชอบ มีความมุ่งมั่นตั้งใจการทำงานจึงจะสำเร็จ

๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

๗.๑ การเผยแพร่

๑. ครูผู้สอนได้เผยแพร่หลักสูตรสมรรถนะอาชีพระยะสั้น รายวิชา ช่างขนมไทยพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ และรายวิชา ขนมเพื่ออาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕

ต่อคณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนในคราวประชุมเปิดภาคเรียนที่ ๑/๒๕๖๑

๒. นักเรียนได้นำผลงานไปเผยแพร่โดยการนำไปจัดนิทรรศการที่จังหวัดหนองคาย ชื่องาน “มหกรรมโครงการพระราชดำริและเสนาทางวิชาการ” กับ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดหนองคาย และเผยแพร่ในสื่อชุมชน โดยได้นำไปจำหน่ายในตลาดสดของหมู่บ้าน จำหน่ายผ่านทาง Facebook Line เป็นต้น

๗.๒ การได้รับการยอมรับ

๑. ผลงานนักเรียนได้รับการยอมรับ จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เขต ๒๑ โดยได้สนับสนุนนำผลงานขนมไปจัดเบรคในการประชุมสัมมนาบ่อยครั้ง

๗.๓ รางวัลที่ได้รับ

๑. ครูผู้สอนได้รับเกียรติบัตรจากสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community) ตามโครงการ “พัฒนากระบวนการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ ของชุมชนคนต้นแบบ สู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้วยกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) ประจำปี ๒๕๖๑

๒. โรงเรียนได้รับเกียรติบัตรผ่านการประเมินหลักสูตรหน่วยสมรรถนะระยะสั้น “ระดับดีเยี่ยม” เรื่อง ขนมเพื่ออาชีพ ตามโครงการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการมีงานทำ ประจำปี ๒๕๖๑

๘. เงื่อนไขความสำเร็จ

สมรรถนะด้านอาชีพจะเกิดกับนักเรียน นักเรียนต้องมีวินัยใฝ่เรียนรู้ หมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ รู้จักแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ของตนเอง ครูผู้สอนทุ่มเทอุทิศเวลาให้กับการฝึกฝนของนักเรียนอย่างเต็มที่ กำกับติดตามให้ความช่วยเหลือ และแนะนำอยู่เสมอ

๙. Best Practice สอดคล้องกับคุณลักษณะ ๕ ประการของโครงการโรงเรียนสุจริต

คุณลักษณะ ๕ ประการของโรงเรียนสุจริตที่เกิดจากการ พัฒนาสมรรถนะผู้เรียนด้านอาชีพสู่ความเป็นเลิศ โดยใช้หลักสูตรอาชีพระยะสั้นฐานสมรรถนะ รายวิชา ขนมเพื่ออาชีพ รหัสวิชา ง๓๐๒๒๙ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ได้แก่ ทักษะกระบวนการคิด ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย อยู่อย่างพอเพียง และมีจิตสาธารณะ โดยมีรายละเอียดดังนี้

คุณลักษณะ	กิจกรรมที่สอดคล้อง/ แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์	ผลการประเมิน
ทักษะ กระบวนการ คิด	กิจกรรม “โครงการ ขนมเพื่ออาชีพ” -การวางแผนทำ โครงการ	แบบประเมิน โครงการ	ร้อยละ ๘๐	ผ่านเกณฑ์
ชื่อสัตย์สุจริต	ปฏิบัติงานการทำขนม เพื่ออาชีพเพื่อการ จำหน่ายตามที่กลุ่มได้	แบบประเมินการ ปฏิบัติงาน	ร้อยละ ๘๐	ผ่านเกณฑ์

คุณลักษณะ	กิจกรรมที่สอดคล้อง/ แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์	ผลการประเมิน
	วางแผนไว้ด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริตต่อลูกค้า เช่น -การใช้วัตถุดิบอย่างมี คุณภาพ -การกำหนดราคาขาย อย่างยุติธรรม			
มีวินัย	ปฏิบัติงานการทำงาน เพื่ออาชีพ หมั่นฝึกฝน ฝึกซ้ำ ย้ำทวน พัฒนา ผลิตภัณฑ์ และเรียนรู้ อยู่เสมอ -ฝึกปฏิบัติการทำงาน ตามลำดับขั้นตอน -เก็บ ล้าง ทำความ สะอาด เมื่อทำงาน เสร็จ	แบบประเมินการ ปฏิบัติงาน	ร้อยละ ๘๐	ผ่านเกณฑ์
อยู่อย่าง พอเพียง	ธุรกิจพอเพียง (BUSINESS MODEL CANVAS) ฝึกทักษะทางการ ตลาด ให้รู้จักช่องทาง การทำการตลาด และ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ -การคำนวณต้นทุน – กำไร -การทำบัญชีรายรับ – รายจ่าย -กำหนดราคาขายด้วย ราคายุติธรรม โดยนำหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ได้ เหมาะสม	แบบประเมิน	ร้อยละ ๘๐	ผ่านเกณฑ์

คุณลักษณะ	กิจกรรมที่สอดคล้อง/ แหล่งข้อมูล	เครื่องมือ	เกณฑ์	ผลการประเมิน
จิตสาธารณะ	นักเรียนนำองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะการทำความดี โดยมีจิตอาสา มาช่วยงานคณะครู เมื่อโรงเรียนมีงานต่าง ๆ เช่น งานประชุมสัมมนา การทำบุญ ทำโรงทาน การทำขนมต้อนรับแขกที่มาเยือน เป็นต้น	แบบสำรวจความสนใจจิตอาสา ช่วยปฏิบัติงาน	ร้อยละ ๘๐	ผ่านเกณฑ์

10. กิจกรรมที่สอดคล้องกับปฏิญญาโรงเรียนสุจริต

ปฏิญญา	กิจกรรมที่สอดคล้อง	วิธีการ
๑๐.๑ การปลูกฝัง	การปลูกฝังคุณลักษณะการทำงาน ให้รักงาน สู้งาน มุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จ	สอดแทรกคุณธรรมในการทำงานให้สำเร็จ ในบทเรียน และการลงมือปฏิบัติจริง
๑๐.๒ การป้องกัน	ฝึกกระบวนการคิดให้ นักเรียนเป็นผู้ผลิตมากกว่า เป็นผู้บริโภค รู้จักผลิต รู้จักการสร้างงาน	ให้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง ให้เห็นผลการปฏิบัติ เห็นผลงานเชิงประจักษ์ จนเข้าใจว่าผลงานสามารถนำไปจำหน่ายสร้างรายได้ต่อตนเองได้
๑๐.๓ การสร้างเครือข่าย	จัดอบรมอาชีพระยะสั้น ร่วมกับคุณครู เพื่อสร้างงานสร้างอาชีพ ให้ผู้สนใจ	ร่วมเป็นวิทยากรผู้ช่วยให้คณะครู

แสดงภาพประกอบ

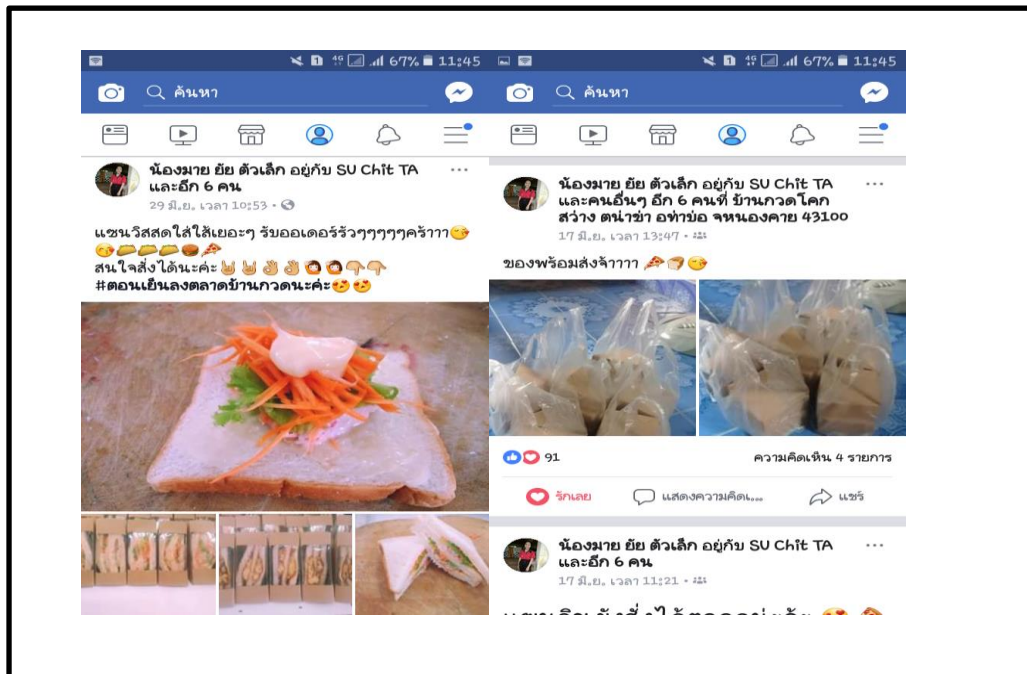
ภาพที่ ๑ แสดงเกียรติบัตรที่ได้รับจากสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ที่ใช้กระบวนการ PLC แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูในกลุ่ม PLC

ภาพที่ ๒ แสดงเกียรติบัตรที่ได้รับจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๒๑ จากการประเมินหลักสูตรหน่วยสมรรถนะอาชีพพระยาสัน

ภาพที่ ๓ แสดงกระบวนการกลุ่ม PLC ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และสะท้อนคิดร่วมกัน

ภาพที่ ๔ แสดงผลงานนักเรียนที่เกิดสมรรถนะอาชีพ (ขนมแซนวิช) นำไปจำหน่าย โดยใช้ช่องทางการจำหน่ายผ่าน fb

ภาพที่ ๕ แสดงกระบวนการเรียนรู้หน่วยสมรรถนะอาชีพในห้องเรียน
นักเรียนทำแซนวิชเพื่อไปจำหน่าย

ภาพที่ ๖ แสดงกระบวนการเรียนรู้หน่วยสมรรถนะอาชีพในห้องเรียน นักเรียนทำเค้กและแต่งหน้าเค้ก

ภาพที่ ๗ แสดงกระบวนการเรียนรู้หน่วยสมรรถนะอาชีพในห้องเรียน นักเรียนทำลูกชุบ และวุ้นลูกชุบ

ภาพที่ ๘ แสดงกระบวนการเรียนรู้หน่วยสมรรถนะอาชีพในห้องเรียน นักเรียนทำเค้กลูกส้ม

ภาพที่ ๙ แสดงผลงานนักเรียนที่เกิดจากการเรียนรู้ในหน่วยสมรรถนะด้านอาชีพที่หลากหลาย